

Íñigo, una semblança, de François Sureau
Mensajero/Sal Terrae, Bilbao/Santander 2012,
168 pàg., 14,50 €

L' escriptor, compromès amb refugiats i immigrants, narra *dos canvis*. El d'Íñigo de Loiola, no en fa biografia: mira de comprendre'l des de dins, a partir del seu final, i revivint la batalla de Pamplona, el retorn a casa, la convalescència, lectures i inici de canvi, l'anada a Montserrat, l'estada a Manresa, les proves i el seu alliberament. *Portrait*, retrat, és el títol original.

La relació personal de l'autor amb Íñigo és narrada també com un camí, des d'algú que era detestable fins a descobrir-hi una persona lliure, apta per a la crida de Déu.

El llenguatge emotiu, èpic en alguns moments, aconsegueix fer reviure el personatge per al lector. **-Andreu Trilla**

El llibre de la creació, de Manuel Forcano
Fragmenta, Barcelona 2012,
176 pàg., 16 €

El Llibre de la Creació és el primer assaig especulatiu conegut del pensament jueu en llengua hebrea i cal considerar-lo, per tant, com el sòcol conceptual de diversos sistemes de la filosofia i la mística jueves. Pocs altres llibres en hebreu han exercit, després de la cloenda de la redacció del Talmud, una influència tan decisiva en el desenvolupament del pensament jueu. El Llibre de la Creació és un text fonamental i indispensable. Pel que respecta a la càbala jueva, és un text fundacional i gairebé considerat sagrat. **-Redacció**

Creients i no creients. Junts cerquem un món millor, de Melchor Sánchez de Toca, Antoni Puigverd, Francesc Torralba

Pagès editors, Lleida 2012, 124 pàg., 14 €

A Sant Julià de Lòria (Andorra), el juny de 2011, hi hagué una trobada entre creients i no creients, dins de la iniciativa coneguda com "Atri dels gentils". El llibre aplega les tres ponències, ben interessants. El subsecretari del pontifici Consell de la Cultura aclareix el sentit i l'abast de la iniciativa de Benet XVI. L'escriptor i periodista Antoni Puigverd, des d'una posició de no creient, fa una crítica de la societat actual. El director de la Càtedra de Pensament Cristià del bisbat d'Urgell, exposa les condicions i la necessitat del diàleg. Textos breus, clars i molt suggestius que poden il·luminar un tema molt actual. **-Andreu Trilla**

La Sagrada Família, un diàleg entre fe i cultura. Una icona per a l'Església del segle XXI, del Cardenal Lluís Martínez Sistach

Arquebisbat de Barcelona,
Barcelona 2012, 304 pàg.,
11,40 €

El cardenal Martínez Sistach, com ell mateix explica, ha aprofitat una sèrie de circumstàncies eclesials per fer aquest assaig (com ell l'anomena), aparegut l'abril de 2012.

Entre elles, destaquen la visita del Papa a Barcelona (novembre 2010) per dedicar a Déu la basílica de la Sagrada Família; l'exposició sobre Gaudí i la Sagrada Família al Vaticà (novembre 2011 - gener 2012); la creació d'un nou dicasteri per promoure l'anomenada Nova Evangelització (el president del qual va triar la Sagrada Família com a icona representativa); i, finalment, la convocatòria del sinode de bisbes sobre la Nova Evangelització, per l'octubre de 2012.

El llibre, doncs, mira d'enllaçar aquells fets i donar a entendre el caràcter d'icona de l'edifici de la Sagrada Família, en quinze capítols. A més, conté un breu "Prefaci" del cardenal Bertone, un "Pròleg" del cardenal Ravasi, i un "Epíleg" de l'arquebisbe Fisichella, tots ells càrrecs relacionats amb els esdeveniments citats.

Tot el llibre gira al voltant dels conceptes de Nova Evangelització, i les iniciatives conegudes com a *Atri dels Gentils* i *Missió Metròpolis*, intentant aclarir-los, evitar alguns malentesos i trobar-hi els aspectes positius, amb un esforç molt lloable. Enmig de tot, la imatge del temple barceloní brilla com un veritable símbol, per diversos conceptes que són desgranats en el text, sense oblidar de relacionar-lo amb el servei de la caritat (Obra Nen Déu i Càritas, principalment).

Com és habitual en el llenguatge eclesiàstic, el llibre conté força cites, dels darrers Papes des del Concili Vaticà II, i això li confereix un aire potser menys personal i més institucional, com un esforç per ressaltar la comunió de l'església de Barcelona amb la universal.

Una certa repetició de conceptes, cites, i fins i tot explicacions de fets, al llarg dels diversos capítols, fa la impressió com si cadascun d'ells no formés part d'una obra unitària. Això, però, no impedeix una lectura fàcil i agradable i, sobretot, que quedin ben clars els conceptes explicats. Temàtica ben actual.

-Andreu Trilla

